

De quarto

do videre et angelis et alijs hys q̄ tan
ta bona fecerunt faciunt viatorib⁹ ab
eis sibi nullā reuerētiaz exhiberi. ppter
qd merito a nobis mortalib⁹ venerādi
sunt. Quinto ppter eoz dignitatē. q̄a
sunt Reges et Reginē regni celest⁹. Un
in ps de quolibet sancto dicit Posuisti
dñe super caput eius coronā de lapide
pcioso et c. Si Reges terreni honoran
disunt h̄ in terris: multo amplius Re
ges celestes. qui iam possident regnum
celi cū aia. post resurrectionē cū corpore
et aia. cū ch̄s dicet eis ut h̄ Dacthi
xxv. Glorite bñdicti p̄is mei. posside
teregnum.

De q̄rto precep.

Honora patrem et matrem. In q̄
precepto fz Aug⁹ implicat oīs
actus benivolentie proximo im
pendendus siue ex debito naturali obli
gatōis. sicut in honore qui debet patri
naturali. siue ex debito charitatis. sicut
alij actus pietatis qui ex charitate pxi
mo impendunt. **A** Et ciendū q̄ h̄
pceptuz trāsgrediunt sex genera homīm.
Et sunt p̄mi q̄ verecundant de suis pa
rentib⁹ et eis seruire p̄temunt. qd est h̄
pceptum dei. q̄ tenemur humiliter et re
uerenter seruire parentib⁹ n̄ris tota vir
tute corporis n̄ri. Et si debiles sunt. ipos
corpaliter portem⁹. et eis manualiter ser
uiamus. Item si cecisunt q̄ eis ducatur
pbeam⁹. et eoz quascūqz infirmitates
leuiter tractando. **U**n Eccī. vij. Ho
nora patrē tuū. et gemitus matris tue
ne obliuiscaris. Demento qm nisi per
illos natus nō fuisses. Tria enī nobilis
simā in parentib⁹ n̄ris accepim⁹. s. esse.
nutrimentū. et doctrinā. quoꝝ nullum
eis sufficiēter recompensare possumus.
Un Bist⁹. ix. eth. M̄gris dñs. et pa
rentib⁹ non p̄ redi equivalens. Ergo
deo. q̄ nos creauit. Magistris. q̄ nos
docuerūt. Parentibus q̄ nos genuerūt.
non potest fieri digna recompensatō.
Ergo q̄libet n̄rm ppendere deberet ar
qnto labore educatus est. et cū q̄nta so
licitudine et inquietudine et dolore nutrit
tus et genitus sit. **U**n Tobie. iii. Ho
norem habebis matris tue oībus dieb⁹
vite tue. Demento quāta p̄essa sit in
vtero suo ppter te. Sic q̄libet p̄i dehu
ret puerū suū ad hoc tenere et eī forma
re ut m̄rem honoraret sicut Tobias in
formauit filiū suū. Et sili mō q̄libet m̄
deberet puerū suū ad hoc tenere ut pa
trem suū in reuerētia h̄iet. **E** Ḡd̄isit
q̄ in corde suo oīū portant h̄ parētes:
cū tñ quilibet ex corde tenet diligere pa
rentes. Quod est h̄ illos q̄ mortē parē
tibus suis optat ut hereditatē p̄cipiat
ut sine reprehensione fm motū p̄prie vo
luntatis viuāt. qd valde est reprehensi
let graue peccatū. Quod sic p̄baſ Si
enī fm Joannē qui dicit. i. Jo. iii. q̄ il
le qui odit fratresū. homicida est. Iē
alibi dicit. Qui nō diligat fratrem. ma
net in morte. Hoc intelligit de quolibz
pximo. Quid tñc de illo dicendū est q̄
parentes suos odit quos plus diligere
tenet. **Q**uerit vt̄ filij plus diligunt
parentes. vel ecouerso. Unde q̄ parē
tes plus diligūt suos filios. **U**n Ars.
vii. eth. Parentes plus amat filios q̄
ecouerso. eo q̄ magis sc̄nt parentes q̄
filij q̄ ex eis geniti sit. Hoc tñ intelligē
dū est naturaliter. quod etiaz est v̄z cō
muniter. licet qñqz fallat. Ergo merito
parentes diligēsūt viceversa a filijs.
Un Basilius Parētes n̄ros ut p̄pria
viscera diligam⁹. **L**ert⁹. qui durist
asperis p̄bis cū parentibus p̄tendunt.
quod est h̄ pceptuz q̄ quilibet blandis
p̄bis respondere debet parētib⁹ suis. et
eoꝝ reprehensiones et correctiones patien
ter et humiliter sustinere. Quod est cōtra
illos qui parentib⁹ maledicunt. et ex hoc
diuinam maledictionē incurrit. Exod.
.xxi. et Leuit⁹. xx. Qui maledixerit p̄i
vel m̄ri. morte moriat. **O** tales quisic

precepto

dure et tempore sibi cū parentib⁹ loquū turū hoc grauiter delinquent. hoc p̄t aduertere ex dictis ipius xp̄i in euangelio habet Matth. v. Qui dixerit frātris suo fatue: reus erit gehenne signis. h̄ intelligit & fundēdo: de honestando: de ridendo vel paruipendēdo fr̄em. O q̄z tunc reus erit qui p̄tem suū antiquū fātū nominat yl ei maledicta p̄ba improverat. Unde Eccle. iij. q̄ male fame est q̄ derelinquit p̄tem & est maledict⁹ a dō q̄ exasperat m̄rem. Quarti qui parentibus in necessarijs non subueniūt cū tamē quilibet tenetur necessaria vite ministrare suis parentib⁹ cū d̄gent. Et ad h̄ tenemur ppter scđm donū qđ ab ip̄is recipim⁹ naturale videlicet nutrimentū in hoc filiū non p̄nt reddere equalēs: qz parentes nutriuerunt filios de sua carne & suba propria. Filii autē nutriunt parentes de suba aliena. Et idō fili⁹ q̄ parentibus in necessitate non subueniūt: peccat mortaliter: sicut & isti q̄ molestant eos in iurijs. ut p̄p glo. Exodi. xx. que dicit q̄ hoc p̄cipitur q̄ fili⁹ honorent parentes officio pietatis ip̄is videliz in eoz necessitatib⁹ subueniendo: & ip̄is beneficētā exhibendo. Unde Eccle. 4. Elemosyna p̄pis nō erit in obliuione. Et possu⁹ ad hoc vti exemplis inter que p̄cipuum est exemplū xp̄i: qui cū esset in angustia passionis: tñ non ē oblit⁹ m̄ris sue: imo curā ip̄ius habuit & ioanni eā cōmēdauit: vth̄ ioh̄is. xix. Etiaž ip̄a ironalia aialia de hoc nobis dant exemplū. Dicitur em de grue q̄ cū pat & mat ei⁹ de pilati sūt: filii querunt necessaria donec pilos habeant vlys moriant. Itēz ad ostendendū q̄ debem⁹ parentib⁹ subuenire qñ sunt senectute cōfecti: ostendit⁹ exemplū cōconiarum: de q̄b legit. q̄ qñ cōconie senescant filii parentes suos in nidos ponūt & velut infātes iuxta pect⁹ suū collocant souent & nutriūt. Solivulnures parentes suos fame mori permitunt. Itēvalde ingratis yides esse q̄ pa-

rentibus suis non prouidet: q̄ndo ip̄se sibi p̄is non possunt prouidere: cu⁹ ip̄se sibi prouiderint in puericia eius quādo ip̄e sibi prouidere nō potuit. Ideo dicitur Eph. 6. Filii reddite ylē parentib⁹ v̄ris & hoc est acceptū corā deo. Unde exēpluz scribit Valerius vbi ostendit q̄ debem⁹ parentib⁹ subueniē qñ sunt in necessitate positi. Recitat em q̄ quedā m̄lier nobilis ob qđ dā flagitiū fuit morti ad studiata: noluit tñ eā iudex cōburere v̄l alia morte publica eā punire. ppter honorem parentele: h̄ inclusa est carceri vt ibi fame periret. Filia vero eius q̄ erat nupta delecta iudicis eā quotidie in carcere v̄sis taurit: p̄pus tñ diligent pscrutabat ne ali⁹ quid comestibile sibi afferret. Illa vero extracto vberes singulis dieb⁹ lacte ppter m̄rem alebat. Cū p̄o iudex miraret q̄ tāto t̄p̄supuinerer: reptū est el qđ siebat at filia. Luci iudex pietate mor⁹: filie m̄re donauit. Quinti q̄ sunt parentib⁹ suis inobedientes. Quia quilibet tenet h̄onorare p̄tem & m̄rem ip̄is in his que ad bonū suū ad salutē pertinet obediēdo. Et ad hoc tenet fili⁹ rōne tertij doni q̄ a parentib⁹ accepit: videliz salutarem informatōē & doctrinā. Ad hoc nos ppter exemplo inducit qui suis parentib⁹ subdit⁹ fuit: ut p̄p Luce. ii. vbi dī: q̄ erat subditus illis Ergo quilibet debet obedire parentibus in licitis. sc̄z quando aliquod iubent qđ bonū est & ad salutē anime: ut ad missam & ad ecclēsiā ire: ec verbum dei audire: vel tacere v̄l sedere v̄l dormitum ire: vel surgere: & sic dī alius is licitis. Vel quando prohibēt pueris aliquod malum sicut non chorizare vel ludere: vel de domo de nocte nō exiē v̄l ad aliquem locum in honestum non accederet sic de alijs. Et quā docūq̄z alius quis scienter & pertinaciter contra preceptum aliquod predictoruz facit: peccat mortaliter. Sexti qui parentum suorum defunctorum obliuiscuntur & nō subueniūnt: cum tamē quilibet tenetur

T De quarte

liberare siue subuenire animabus parē-
tum suorum post hāc vitam: eorum ani-
mas missis et elemosynis et orationibus
de purgatorio liberādo. Et filii cōtra-
rium facientibus conqueruntur paren-
tes. Unde Job Quare me perseguim-
ni: et carnibus meis saturamini? Et me
rito. Nonne qui multa bona a p̄ se suo
aceperisset scilicet ducentos vel quadringé-
tos florenos: videret eum in angustia
vel in paupertate esuriētem: sicutem:
nudum: et sibi in nullo subueniret cū tra-
men bene posse: merito infidelis esset cō-
fendus. Sic et similiē in proposito ista
sex iam dicta tenentur filii parentibus
suis.

Fono malis filiū puniunt. **B**hlorum cor perforatur quintu-
plici hasta diuine vltionis q̄ su-
os parentes perturbant vel eo/
rum indigentias nō subleuant: aut eo/
rum mandatis pertinaciter recalcitrat.
Chōra est rerum temporalium subtra-
ctio: nam diuino iudicio digne talibus
infortunia rerum euentunt: qui suis pa-
rentibus contra diuinum preceptū in
suis indigentīs non succurrunt. Ergo
tales malis filiū sepe et frequenter depaupe-
rantur et diuītis suis priuantur: et sem/
per habebunt infortunia in temporali/
bus rebus: et hoc meruerunt in parenti/
bus: quia tales filii quandoq; captiuā/
tur vel etiam quandoq; spoliantur a ra-
toribus. Vel etiā quādoq; bona eo/
rum igne comburuntur sic de alijs in/
fortunis. **S**ecundo puniuntur in filiis
proprijs et hoc dupliciter. **P**rimo quia
ipi filii quandoq; eis moriūt ppter inhon-
orationem parentum. Exemplum in
cesario de illo qui inhonorauit matrem
suam et filii eius omnes in breui defun-
cti sunt. **S**ecundo si filii superuixerint:
tunc quandoq; cōtingit ut talis in sua
senectute filios sibi duros inueniat. Et
hoc multotiens iusto dei iudicio pmit-
titur. Unde legitur q̄ quidam paffa/

milia totam hereditatem suaz dimitit
filio suo filius vero ille primo benignè se
habuit erga patrem. sed post expulit eū
a thalamo suo volens thalamū sibi ha-
bere tixori sue. Et ad ultimum fecit sibi
lectum fieri post ostium: et cuz hyems
esser et senex pater frigore grauaretur. q̄i
filius abstulerat sibi bonum cooperatio-
rium. ip̄e rogauit filium filii ut rogareret
p eo q̄ dare ei aliquid ad regēdum se.
Puer autem obtinuit duas vlnas bu-
telli a patre suo ad opus sui sui. Et cuz
alie due remanēnt: puer flendo rogauit
cum vt sibi eas daret. Qui fletib; illius
victus: cuz quereret qd inde faceret. filius
respōdit. Seruabo illas quousq; talis
sis qualis et pater tu: nec dabo tibi am-
plius sicut tu modo non vis dare patri
tuo. **T**ertio puniuntur in corpore p-
ri: quia quādoq; tales filii incurunt
ceccitatē. Unde Hieronymus super ul-
teriorbo Honora patrem et matrē. Ve-
retur cecitatē sue subire supplicium qui
parentum vultum toruosisu despexit et
elatis oculis deserit pietatem Item qn̄
q̄ icurunt claudicationem ariditatem
et infirmitates diuersas: quia non fu-
runt parentibus cum corpore quod ab
eis receperunt. **Q**uarto quādoq; pu-
niuntur per abbreviationem tempora-
lis vite. Nā sicut premium parētes ho-
norantium est vite longeuitas. ut patet
Ecclasiast. iii. Qui honorat patrē suū:
rit aviuet longiori. **H**ica sensu contra-
rio ipsos de honorantium est vite breui-
tas: quia plurimi tales filii proterui im-
prouisa et subitanea morte moriuntur.
Und p̄s. Subito defecerunt: pericē
propter iniqtatem suam. **Q**uinto pu-
niuntur eterna morte. hoc malum est su-
per omne malum. **U**nd glo. super illib.
Exo. xxi. Qui maledixerit patri v'l ma-
tri: morte moriatur: dicit q̄ moriet mori-
te eternam damnationis. Nec mirū si ca-
les reputantur indigni vita eterna: qui
etiam reputantur indigni bac vita pena

precepto

lit misera: que eis d'suino iudicio repente subrahitur: cum tamē alij peccatoribus vita ad penitentiam cōcedatur. Et ex hoc pōt rationabiliter colligi qn/tus sit reatus transgressionis illi? quareti precepti: quia contra hoc preceptum peccantes eximuntur a sententia pietatis ipsius dei: que dicitur de ceteris peccatoribus. Nolo mortem peccatoris h̄z tē. De istis aut̄ propter repetinam mortem qua plectuntur per diuinam sententiaz dīc poterit econtrario. Nolovitam peccatoris scilicet hoc preceptum transgredientis: sed ut repente moriatur et finaliter puniatur. Exemplum q̄ grauit punit deus filios impios. Quidam diues fuit qui cum ypo resua cessit omnib⁹ bonis ynicō eius filio. vt ille duceret sponsam ditionem. filius autem fideliter promisit patrizi matr̄ q̄ abundantē q̄ diu viuerent eis prouideret. Seperatiz ita q̄ patres matre habitatibus: primo satis abundāter prouidit fili⁹ ipsorum ipsiss. Tandem cum desponsasset quan/dam iuūculam clausit viscera pietatis et nimis eis tenuit procuravit. Quodaz die dominico visidit mater carnes ferri in domū filij. Et dixit mater marito. Diu est q̄ parum de carnibus comedist⁹. ite hodie ad domum filij nostri et inueniet⁹ ibi bonam assaturam. Tempore igitur prandij patrem venit pulsans ad ostium: ista tim⁹ filius impiissimus assuraz quā iam ad comedendū in partes diuiserat abscondit. Intrante autem patre interrogauit filius quid vellet. Respōdit pater. Volebam hic prandere putans h̄ aliquid bonum paratum esse. Ut filius Eides quid habem⁹: accipe duos denarios: et eme tib⁹ matri mee qd comedatis. Exeunte patre: ostium clausuz ē et assatura reportata: cuius frustum cū ad comedendum ori applicaret: versum est in busonem: et insiliens in faciez eius sic ei adhesit ut pedes superiores cū duabus maxillis yna caro fieret et reliquum

corpus corā ore ipsius dependeret. Statimq̄ vocato psbytero plenatus est archiepo peccati suum confitens et rē gestam p ordinem narrans. Archieps autem ei p penitentia iniuxit et iret ad omnes maiores villas et ciuitates francie. et conuocatis iuuenib⁹ et pueris factum narraret ne quisq̄ auderet decetero parentes ptemnere: sed sicut pcepit dominus in quarto pcepto honorare. Eo tē pore frater Joannes de magnoponte ordinis pdcatorum vidit illum parisii cū multis pueris et hoib⁹.

CParentes tenent sex filijs suis. Equitur videre que parentes tenentur filijs. Pro quo scienduz q̄ parentes tenentur sex filijs. Primo debent eos ad hoc inducēt of ferant deo innocentiam et puritatez suā cum pueris innocentibus qui sanguinē suum propter christum fuderunt. et hoc sit quando filij in pueritia incipiūt deo seruire. Thren. iij. Bonū est viro cum portauerit iugum domini ab adolescētia sua. Ethocideo: quia bonitas inficit in cor pueri quod habet tenerū subiectum. Unde dicit Aristo. q̄ aia puerū est tanq̄ tabula in qua nihil est depictū vel scriptum: tamē apta depungī. Et ergo quicquid primitus receperit in se puer ad hoc semper postmodum inclinat siue sit bonum siue malum. Exemplum reale de testa et cipho in quensi pmitus infunditur liquor p̄fiosus. s. balsamis saporem illum semper tenet. Si autem primitus fetor infunditur: tunc eundez sapore sem per tenebit. Itē puer est tāq̄ cera mollis in quam species sigilli facilis us imprimitur. Item est sicut virgula recens: que cito flectitur et faciliter ad quamcunq̄ partem. Item informā debent eos de bonis salutaribus: sicut sunt paf noster. et symbolum: et pcepta dei quomodo ea seruare oporteat vnuq̄ quēq̄ quis saluarivult. Unde Hatchix. Si yis ad uitam ingredi: serua mā

Tequarto

Data. Et in signū huius tunc p̄cepta sūt
scripta in manibus & pedibus nostris.
scz p̄ decem digitos & per decē pedicas:
ne obliuiscamur p̄cepta dei. Itēz infor-
mandi sunt ut deum timeant: quia fīm
psal. Initii sapientie timor dñi. Unde
Isido. Timor expellit p̄ccm: timor re-
pūmicitiū. timor cautū facit hoīem at/
q̄ sollicitū. Unū etiā Bernardus in tra-
ctatu de septe donis Lonnaea sunt qui
dem timor & religio: nec vñū manere p̄t
sine altero: q̄ sine timore dei. hō non p̄/
seuerat in bono nec saluat. Unū scptū ē:
Si non instant in timore dei tenueris
te: cito subuertet dom' tua Ergo scdm
Augustinum de vñis dñi fīmone. 47.
De timendō in publico: timendō esti
secreto: cum procedis viderz: & cū itras
in cubiculū videris ab eo. Quia q̄cūqz
dēnū semp̄ pre oculis haberet: nūquā
vel raro peccaret. Unde salomon bene-
dicit. Beatus homo qui semper est pa-
uidus. Item informandi sunt q̄ deum
ament & sibi regratiens de beneficijs su-
is: & p̄ncipaliter de passione sua. Unde
Anselm⁹ fateor domine gratias ago
quia me creasti ad imaginē tuaz: vt tui
memor sim: te cogitem: te diligam: te in-
telligam. Unde etiā Chryso. Quicqd
potes debes creant̄ redimenti & vocā-
ti te. Quia valde est homī fructuosum
& deo acceptum p̄e alijs operibus & ser-
uitijs que exhibent̄ deo. deuote memo-
rari passionis eius. Unde Albert⁹ ma-
gnus ordinis predicatorum. Simplex
recordatio seu meditatio passiōis Ihu-
xpi plus valer q̄ si integrum annum ie-
iunaret quis in pane & aqua vel si quot
tidie virgis vel flagellis cederet vlsqz ad
effusionem sanguinis: vlsqz quotidie le-
geret vnum psalterium. Item informā-
disunt̄ eccliam libent̄ visitent. exem-
pli pueri xpi: qui cū esset duodecim an-
noz ascendit cū parentibz suis in ihrlm
a nazareth: que ciuitas sita ē in galilea.
et multū distat a ihrlm. Et ibi debent

audire missa z p̄cipuebū dei: q̄ p̄bus
dei est cib⁹ aīe. Unū d̄: Matth. 4. Non
in solo pane vivit hō. rc. Unū Greg⁹ Li-
bus mentis est p̄bū dei. Unde canit de
sc̄o Nicolao adhuc puerulo. Quicqz
desacris scpturis audire poterat. anna-
rio pectoris recōdebat. Bonum em̄ est
pueris cū adhuc pueri sūt audire p̄bus
dei: q̄ sine fructu nō cedet. Unū p̄pha.
Esa. lv. Verbū meu⁹ non reuertet ad
mevacū. Ex his sequit̄ q̄ vix vel nūqz
ita pueri erūt q̄ audiunt a iunctute p̄bus
dei. sicut illi q̄ sic educant̄ ut nec d̄ bo-
diāt nec quicqz salutis addiscant: q̄ ra-
les nthilv̄t cōmunit̄ operant̄ nisi que vi-
dent ab alijs fieri. H̄b̄ heu plura mala
vident q̄ bona. ergo heu in peius p̄fi-
ciunt. Et sciendū q̄ quando puer talis
libenter audit̄ p̄bū dei: signū est q̄ deus
in eo est ad deum pertinet. Unū Johis
8. Qui ex deo est: verba dei audit̄ Sic
econuerso quādo non p̄t de deo audire
loqui: signū est q̄ expulit deum a se.
Itēz serviciū talū innocentū est dō ml-
tum acceptū: q̄ illi qui in innocētia deo
offerunt: vñū puz̄ bonūt optimūt deo
offerunt. Sed inueterati dierum feces
deo offerunt respectu iuuenum: Namē
deus hoc non spernit ex sua misericordia et
bonitate. De Contra Item secūdo sunt filii
informādi a parentibz quō se habere de-
beant quo ad p̄ximos quibus tria te-
nētur. Primum q̄ eos diligant̄ fidelis-
tatem fraternalm eis exhibeant. & si sūt
pauperes q̄ eis sint misericordes & eis
cōpatiantur in miserijs suis vt cū tales
filii senuerint dicere possint cū Job. xxi.
Ab infantia crevit mecum misericordia & mis-
ratio. Et non debent despicerne nec de-
ridere pauperes: quia quicquid sit eis
christus sibi reputat esse factum. Unū
de Matth ei. xxv. Quicquidyni ex mis-
ericordiis meis feceritis: mihi fecistis. Ra-
tio autem quare pauperes nō sūt deride-
di: quia quilibet cogitare debet q̄ talis
fieri potest si deus super eū fieri permis-

precepto

rit. scz cecus claudus v'l leprosus Et illi
qui a iuuentute sunt misericordes beati
sunt. Unde Matthaei. v. Beati miseri-
cordes: qm̄ ipi misericordiam consequent.
Et tales habebunt bonū finem vite.
Unde Hiero. in epistola ad nepotianū
Nō memini me legi s' mala morte mor-
tuum: qui libenter oga pietatis exercu-
it. Habet em̄ multos intercessores. et i
possibile est preces multorum non exau-
diri. Scđo tenentur pximis vt eis dā /
na non inferant neq; in rebus neq; in fa-
ma: quia quicunq; infert pximo suo dā
num in rebus: tenetur ad restituōem: si
ue furando: siue ludendo ex auaritia: si/
ue alias iniuste lucrando. Unde Augu-
stinus. Peccatū non potest dimiti nisi
restituantur ablatum. Et hoc non soluz
intelligitur de rebus in magna quātita-
te: sed etiā de paruis rebus Verbi gra-
tia. Siuisses ad pratum pximi tui et
acepisses ei contra voluntatē suaz vnū
pānum plenum cum graminibus: tūc
sive peniteas tenet satis facere f'm cō/
silium confessoris. Ergo parentes ifor-
mare debent filios ne damina inferant
pximis: siue in pratis siue in segetibus:
siue cum pecorib;: et sic de alijs De hac
materia quere infra septimo. S. et duo
extra ibidem. Item informandi sunt ne
detrahāt pxis denigrādo famā pximi
quia tales tenentur ad restituōez sicut
isti q; habent res iniustas. ergo ista duo
peccata. scz rerum iniustarum ablatio et
detractio magis difficulter dimitiūtur.
Quia nō sufficit confessio et contritio ni
si fiat restitutio scđm possibilitatē hois.
Unde Hiero. Non facilis venia praua
dixisse de rectis. Itz tenentur pximis
indulgere offensas: vt eis de? indulge/
at sua peccata. Unde Luce. vi. Dimit
itez dimitte vobis. Qui at nō dimit/
tit pximo in corde: tal' non p̄t saluari. et
oia bona opera sua que interim facit nō
sunt a do accepta. Unde i. Johis. 3. Qui
odit fratres suū: homicida est: supple sui

ipsius C Tertio informādi sunt qnō se
habere debeat quo ad seipos. s. vt cor-
pus suum mūde teneat et caste viuant.
Mi dixit Thobias filio suo. Attende
fili ab omni fornicatiōe. Et rō hui' est
quia omnis fornicatio preterq; in matrē
monio facta: semp est peccatū mortale.
Unde apls. Omnis fornicator aut im-
mūndus nō babet partem in regno des.
Ergo pueri debent seruare suā virginis-
tatem usq; ad matrimoniuū vt in virgi-
nitate simul conueniat In signū huius
adam et eua quādo matrimoniuū incho-
abant virgines fuerūt.. Et tales pueri
sic caste viuentes ducunt angelicam vitā
Un Ambro. Qui nō nubūt et uxores
non ducunt sicut angeli in terra sunt.
Quarto parētes tenentur filijs dare
bonū exemplū. et hoc est valde utile. vñ
Grego. Nunq; peccatores ad lamentū
penitēcie redirent: si nulla essent bonoz
exempla q; eoz mentē traherent. Ergo
q; miniter loquādo quādo parētes bo-
num exemplū prebent filijs: tūc filij tal-
les efficiunt magis virtuosi. et p̄ hoc tal-
les parētes multū merent. Un Cesare
us. Quātis exemplum vere humilitas
et pfecte charitatis ostenderis cū tan-
tis et p̄ tantis eterna premia possidebis
Sed heu aliqui parentes informāt file
os suos ad malum verbo et exemplo: in
quo deū grauitate offendūt. Verbi gra-
tia. sicut chorizare: grauitate incedere: et
deum blasphemare. et sic de alijs Et ta-
les rei erūt omniū peccatorū illoz que ex
mala informatione vel malo exemplo fi-
lij sic addiscunt. Ergo q; te p̄mitus sup/
biam docuit: p̄ticeps erit omniū pecca/
torum illoz que chorizādo vel als sup/
be incedēdo p̄petrabis. et sic de alijs pec-
catis. Item de illis parētibus q; vestes
pomposas suis filijs emūt dicit Guili-
ludunensis. Qui filias suas ornāt vt
eas ad choreā mittat qslī festuā yngūt
vt eo meli' ardeat. Itē aliq; parētes fa-
ciunt pueros suos ebriosos porādo eos

T De quarto

cū vino. Cōtra qd̄ dī Aристo. vi. politi.
Iuuenes maxime ab ebrietate custodi/
re oportet Idē Iuuenes eē sine vino ē bo
nū: qz tales pueri postmodū efficiūt bi
buliz lusores et malis hoies. qz b̄ parētes
sunt occasio p suā malā iſformatōeſ et exē/
plū. Un̄ Greg⁹. i moralib⁹. Tot mor/
tib⁹ qz dign⁹ est: qz exēpla prauitāt̄ in
posteros relinqt. O qz mortes merueit
tales: qz tot exēpla mala i posteros reliq/
tunt. E Quinto parētes tenent
filios corrigere. qz nō sufficit qz iſformant
eos i bono. s̄ oportet et̄ correctōeſ h̄ze
ad filios si excedūt. Qz oia pccā qz filij
ppetrat sub obedietia parentum. d̄ his
parētes r̄n̄ debūt i die nouissimo. Und
apl's Ro. i. Non solū digni sunt morte
qz faciūt: s̄ etiā qui consentiūt facientib⁹
Ergo hic aduertite parētes qz etiam si
sanctevite estis tñ xp̄t filios v̄ros poter/
stis dānari. Verbi ḡra. Si p̄z m̄r nū
qz peccassent: et permitteret filiuſ aut fi/
liaſ peccare mortaliter: et eos non corrī/
gunt: eternaliter cum filijs talibus dā/
nabuntur. sicut Innocentius Gregor⁹
Lyrillus. Isidor⁹. Augustin⁹. illi om/
nes concorditer dicunt de heli sacerdo/
te ut habetur. i. Reg⁹. i. Qui audito qz
filij sui i honeste se habebat in templo:
qz ibi dormiebant cum viroribus suis le/
gitur qz tepide arguebat eos. ergo si dā/
natus ē: non est alia causa nisi qz nō cor/
rectit filios suos. Sciendū qz boni filij
cum māsuerudine verborum corrigēdi
sunt: exemplo marie vt habetur Luc. ii
qz dixit ad filium suum i esum Fili qd̄ fe/
cisti nobis sic. Hali autē filij cum aspe/
ra virga sunt corrigēdi. Un̄ Salomon
puer. xxiiii. dt. Noli subtrahere discipli/
nam a puer. Si enim percusseris euſ
virga nō morietur: et aiām eius d̄ infer/
no liberabis. Ergo quādo audis pue/
rum tuum iurare deum blasphemare:
accipe debes virgā et eundē puerum; he/
ne disciplinare: i hoc letificabis deuſ et
btām mariā et oēs sc̄tōs: et m̄ereberis t̄/b
būp̄i coronā vite eterne: cum hoc ea tri/
tentione feceris: vt puer ille creatorē
suum amplius nō offendat taliter blas/
phemando vel etiam aliter peccando.
Ergo parentes nunq̄ debent maledi/
cere filijs suis verbis maledicis. Quia
maledicendo pueris deum grauit̄ os/
fendunt et pueri in hoc nihil proficiunt
et plus eis obest qz prodest. Exemplū
in Cesario de puerō quem diabolus
cum corpore et aia abstulit ppter maledi/
ctionem parentum: qz amplius parētes
illum puerum nū qz viderūt. Et hoc de/
us pmissit in terrorē aliorum parentum
ne filijs suis maledicant: s̄ potius cum
aspera virga corripiāt: immo maledice/
renō licet alicui irrationali creature in/
quantum creatura dei est. quia omnis
creatura dei bona est. vt pat̄z Genesis
primo. Videlq̄ deus cuncta que feci/
rat erant valde bona. Ex isto pat̄z qz
si non licet equo vel asino vel cani vel
boui vel ovi maledicere: multo minus
licet hominibus maledicere. ergo num/
qz aliqui alicui homini debet maledice/
re. Cōtra quod faciūt aliqui parentes qz
maledicunt suis xp̄ijs filijs. Et etiā pe/
uersi viri qz septiū ex ira et vindicta ma/
ledicunt suis xp̄ijs filijs et viroribus. De/
illis maledicētibus dicit apl's. qz neqz
maledici neqz rapaces regnū dei possū
debūt. S Sciendū qz parētes qz
filios suos educāt tali intentō et vt effici/
ant boni christiani et famuli dei: qz quid
erga filios suos faciūt totū erit eis mer/
itorū cum in gratia sint et sine pccō mor/
tali. Ergo mater quoties lactat puer
quoties inquietat a puer: qtiens por/
tat vel balneat vel qz cunqz puer amni/
strat semper meretur. Un̄de apostolus ad Rhomanos octauo. Scimus
quoniam diligentibus deum omnia co/
opantur in bonum. Ex his pat̄z qz pa/
rentes p̄nt mereri in filijs suis eternam
gloriam: vel etiam eternam damnationem.
Ergo pueri a parentibus iſformandi

precepto

coronā vite eternae: cum bene
one fecerit: re puer ille cre-
amplius non offendat talium
zando vel etiam aliter peccat
parentes nuntiū debent ma-
lito suis verbis maledicas. Q
dicendo pueris deum grauitate
um: t' puer in hoc nihil piofia-
us eis oboet: q' p' dicit. Etiam
Zedato de puer quem diabolus
corpoce et aia absulit: p' ce me
rem parentum: q' amplius p' r
p'ncerū nōp' videtur. Etiam
miseris terroris aliquum parentes
suis maledicant: q' potius
virga corpori: immo mali-
cet alicui irrationali creaturā
im creature dei est: quia om-
de bona est. ut pat' Ben
Gildas deus cuncta que
ne valde bona. Ex isto pa-
cer equo vel almo vel cani
ouimaledicere: multo mu-
nibus maledicere. ergo
a aliqui homini debet maledi-
cta quod faciat alij pueri
hanc suis p'nis filii. Etiam
tri q' sepius ei: ut et vident
suis p'nis filii: t' p'p'ro-
aledicibus dicit ap'los: q'
ia neq' rapaces regnū
f' Scinditque
nos educat tali inten-
tione christiani et famili-
lios suis faciat totū exco-
um in gratia sunt et sua p'ri-
ergo mater quecunq' huc p'ri-
is inquietat a pueri: q'nt
balneari et q'nt pueri
et semper morens. Gildas
Rhomanos octauo. Secundum
iam diligibus deum conser-
tur in bonum. Et pueri
p'nt morens in filios suos
vel etiam eternam danni
puera parentibus iofru-

ste vivit: tales peccant mortaliter. quia
plus diligunt illa temporalia q' animā
patris. et potius volunt patrem multa
peccata committere mortalia cum alijs
mulieribus q' amittere et p'uanī illis ho-
nis paternis Ergo infideles filij in hoc
cognosci possunt quando indignantur
tali patri qui als non caste viueret: cum
iterato matrimonium contrahit. Item
parentes qui iustas res possident preue-
nire debent ne lites et inimicicie int' he-
redes post obitum eorum siant. q' me-
lius esset modicum vel nihil heredibus
post se relinquere q' lites et odia ex his
generare Quā grauiteristi parētes pec-
cent qui iustas res suis heredibus re-
linquunt. et quomodo filij conquerentur
de talibus parentibus patet infra qui-
to. A. exemplum ibidez. Item hoc idē
quere septimo. Q. exemplum ibidem.
H. Septimi sunt qui contra hoc
preceptum faciunt qui inhonorant pa-
trem spiritualem puta sacerdotem et co-
fessorem: qui te de fonte baptismatis re-
generauit. Unde Johannis. iii. Nisi
quis renatus fuerit ex aqua et spiritu
sancto: non potest introire in regnum dei.
Item qui tibi per sacramentum eucha-
ristie diuinum alimentum ministrat. vñ
Johannis. vi. Caro enim mea vere est
cibus et sanguis meus vere est potus:
qui manducat meam carnem et bibit
meum sanguinem in me manet et ego in
illo. Ergo decet te honorare illum cui
ministerio manet deus in te et tu in illo
Item qui sanctis predicationibus et ex-
emplis te instruit et informat. Unus
Gregorius in omelia. Plus est verbi pabu-
lo victoram in perpetuum mentem re-
ficere: q' ventrem moriture carnis terre
no satiare. Item Gregorius in dialogo
Nimirum constat q' maius est miracu-
lum predicationis verbo atq' orationis
solatio peccatorum conuertere q' carnē
mortuam suscitare. Hunc patrem spu-
ritualem tripliciter honore debemus

T De quarto

Primo enim humiliter obediendo in his potissimum que de iure teneris plebano. puta cum tibi precipit celebrare tunc celebres et interdicta ecclesie serues: quando tibi precipit ad ieiunandum ieiunes. et excommunicatos strictissime vites et penitentia tibi iniuncta in confessione adiplesas. Omnium enim hoy transgressio predictorum maximes fiat ex deliberatione et contemptu inducit peccatum mortale.

C De excommunicatione

Quarta predicta tria sunt notabilitate aduertenda. Primum est quantum ad excommunicatos sententiam quaz qlibet christianus merito debet abhorre: que est duplex. maior scilicet et minor. Minor separata sacramentis ecclesie. quod nullum recipiendum est sacramentum in modo excommunicato nec etiam osculum pacis: quam minor excommunicato enim quod incurrit quodcetero scilicet et contra prohibitum comunicat cum excommunicato comedendo: loquendo emendo yedendo. et sic de aliis. Et ab ista minori excommunicatoe potest absoluere qlibet sacerdos qui habet potestate super talis hominem quod posuit eum absoluere a peccato mortali. Et ista absolutio fit solo verbo dicendo: absoluo te a sententia excommunicatos quam incurristi communando vel loquendo sive comedendo etc. Et ista absolutio potest sine sacramentali confessione: sic quod ille exhibeat se et fateatur se communicasse excommunicato: vel loquendo vel comedendo. et sic de aliis. Excommunicatio vero maior separata ab ingressu ecclesie et a communione fideliuum et a sacramentis. Et talis excommunicatione est timenda merito cuiuslibet christiano propter quinque ratones. Primo quia propter idem talis excommunicatus excluditur a consortio omnium christifidelium in terra viuentium. Item a consortio dei et beatorum in eterna felicitate existentium. Ergo comparatur leproso qui habet morbum infectuum qui a consortio omnium ejicitur. Et ideo lepra carnalis ab omnibus ho-

minibus multis timetur: eo quod est monibus tragulos. Et multi sunt hoies et alias infirmitates potius sustinerent lepram: eo quod ab hoibus separat. Sed multo fortius timenda est excommunicatione. quia est ictus gladij spiritualis quod magis timendus est quam gladius corporalis. Unde Augustinus dicit de illo quod excommunicatus et grauius est hoc illi quam si perforaretur gladio vel a feris devoraretur sive a flammis exureretur. Secundo timenda est excommunicatione. quod est valde damnosa. Suffert enim homini pitem suam de omnibus missis: orationibus et elemosynis: et aliis bonis que fiunt in ecclesia dei: quod non est paucum de damnis. Quis enim dignus sufficeret estimare valorum unius missae. quid tu de omnibus missis que celebrantur per totum mundum: et de omnibus bonis que sunt ab omnibus hominibus quoz participatione ex toto carebit et pauper est quem in tali excommunicatione perdurat.

Tertio est timenda: quia ille qui excommunicatur sathanae tradit. Unde Augustinus. Omnis christianus qui a sacerdote excommunicatur sathanae traditur. Et item secundum Henricum de firma. A potestate dei si loqui liceat: et defensione angelorum sanctorum eripitur: et tanquam in anima quam in corpore potestati diaboli traditur. Quartum timenda est. quia excommunicatus est velut membrum abscessum a corpore quod amplius nullius est valoris. Quid enim valet manus abscessa a corpore: vel pes vel auris. et sic de aliis. Sic iste excommunicatus coram deo et sanctis eius nullius valoris est. Et sic super omnia timenda est abscessio membrorum a corpore hominis. sic nihil magis debet timere christianus quam separari a corpore christi mystico: quod est ecclesia. Unde Augustinus super Iohannem. Nihil debet formidare christianus quam separari a corpore christi mystico: quod est ecclesia. Unde Augustinus. Quia christus est caput omnium fidelium. et omnes fideles in gratia eius

precepto

bus multis timetur: eo qd
tagiosus. Et multi sunt
infirmitates potius sufficien-
tia: eo qd ab holibus separat.
Formis timenda est excom-
municatio: et tunc gladii spualis qd
gladius dicitur de illo qd excom-
municatio: et hoc est si pectorum
vel affectus deuocare sive a san-
cto rereatur. Secundo timenda ex-
municatio: qd est valde damna-
tio homini quem suum de omni-
is orationibus et elemosynis: et
que sunt in ecclesia decepti-
damni. Quis enim dignus es
mare valorem vestrum misse: que-
reto missus que celebrantur
undum: et de omnibus bonis quod
omnibus holibus quoque par-
toto carceris: et piatus est qd
communicatione perdura-
rio extinctoria: quia illa qd qd
arbitrari tradidit. Tertio
Quis christianus qd a san-
comunicat satane traditur
in hereticis. Et pro-
loquiliatur et detestacionem
opereptur: et in anima
potest diabolus traditor
enda est: quia excommunicatus
membris absoluimus capi-
tus nullius est voluntatis. Si
manus absolta a corpore
eritis: et sic de aliis. Si the-
catus coram deo: sicut
voluntatis est. Et sic capi-
tus abscondito membro a corpore
et nihil magis deo conser-
vatur: et separari a corpore
et separari a corpore continet
id est ecclesia. Unde Augusti-
nus Johannem. Abolitum est
christianus qd separari a corpo-
re: quo dicto panis qd in manu ei erat
candidus mox niger factus est. Quem pcepit i
duas ptes diuidi: et inter similitate apparuit
niger mucidus: corruptus. Tunc sub/
iunctis sunt libri huiuscem membrorum. Sic
quando quis excommunicatur: tunc a ca-
pite: id est a christo a membris id est a fide
libus abscondit. Et nullam influentiā di-
uine g̃re amplius habet qd si absolu-
tus est h̃ arescit. **C** Quinto qd excommunicatus
ad nihil valet nisi ad eternū igne:
hoc probatur ex euāgelio iohannis: vbi ch̃is
dt. Ego sum vobis vera zylos palmites
Hed h̃ excoicatus similis est palmita/
absciso avite: qui sic abscissus ad aliud
non valet nisi sit in igne ponatur et comburatur.
Ex alii lignis multavaria possunt fieri:
h̃ sic ex palmita absciso. **V**nus Ezechiel
xv. Filius hoīs qd fieri devite. i. ligno viri
ex oībus lignis nemorū qd sunt int̃ lig-
na siluarū: nunq̃d tolletur de ea lignuz
refiat opus: aut fabricabitur ea paxill
ut dep̃edat in eo quodcumq; vas: ecce
igni datum est in escas. **E**t ab illa maio-
re excommunicatione nemo potest absol-
uere nisi episcopus vel papa vel aliquis
alius de autoritate ipsorum: et talis absolu-
tus est cum miserere virga. **Q**d
potestas ecclesie et prelatorum ligatur et sol-
uedia christo eis tradita habeat mag-
nam efficaciam hoc possumus cognoscere
per tale exemplum. **F**uit qdā comes
tholosanus factor et receptor hereticoz
Et oīs talis ipso facto excommunicatus
una cum hereticis. **E**t qdā sanctus ab
bas fuit ad eū missus ad cōmonēdum
eum. **Q**ui dñi viro sancto nollet accēdere
nec excommunicationem timeret. **S**cens
vir sc̃us qd cor puerum non erudit ver-
bis: dixit abbas. **V**lt tu et tu videat qd
infecta sit aīa qd excommunicatois vinculo
est innodata: volo mihi apportari albū
panē: quo sibi allato dixit. **O** panis licet
tu non merueris tamē ut i te ostendatur
tas fidei nostre: et maledictio aīe excom-
municationem non fuantur. **E**xcommunicato
te: quo dicto panis qd in manu ei erat
candidus mox niger factus est. **Q**uem pcepit i
duas ptes diuidi: et inter similitate apparuit
niger mucidus: corruptus. **T**unc sub/
iunctis sunt libri huiuscem membrorum.

lūnxlyt er̃sdar⁹ vtructū absolutōis. ac
cepto pane assoluit eū qd in priorē spēm
et candore est reuersus. **S**cīdū qd non
solū illi qd denūciant ī ambones sunt exco-
municati: sed ī plurib⁹ casib⁹ sī ius
canonicum quis icidit ī excommunicati-
ōem maiorem.

C In illis casib⁹ qd quis incidit maiore
rem excommunicationem. **L**

T A quibus casib⁹ incidit quis
maiorem excoicatōem. **R**ūdeo
in multis: ex quibus aliquos cas-
sus h̃ exponam. **P**rimo qd manus violē-
tas in clericum vel alias in religiosum
mittit. **I**tem qui hoc mādatyl post fa-
ctum eius nomineratū habeat. xvij. qd
iij. **S**i quis suadente dia. **H**ecūdo cū
qds incidit in heresim. similiter et recepto
hereticoz. **T**ertio cū qds humanā eccliaz
non assertit esse caput oīm nec ei tā qd ca-
piti obediēdū. **Q**uarto cum qds partici-
pet excoicato in criminē pp̃t quod quis
excommunicatus est dando ei consilium au-
xilium aut fauore. **Q**uinto qui in arti-
culo mortis aut ob aliquod impedimentū
tum absoluī ab excoicatōe: et cessante
impedimento nō p̃sentat se. qd cito potēt et
a quo absoluī debeat reīcidit eā dē exco-
municatōem. **S**exto qd incenditṽl frā-
git eccliaz myl̃ subet aut consultit: ṽl in ec-
clia cōmittit aliquod enomefactum ut
capiendo corpus xp̃iỹl destruendo alte-
revel crucem vel similia. **S**eptimo cum
quis ṽtitur litteris apostolicis p̃ se vel p̃
alios falsificatis. **O**ctauo qd scient con-
trahunt matrimonium in gradibus cō-
sanguinitatis vel affinitatis prohibitis
vel cum monialibus contrahentes sunt
excommunicati. **A**ono dñi qui inhibene
subditis ne vendant personis ecclesiasti-
cis vel molant vel p̃sistent vel alia serui-
tia faciant. **D**ecimo qd pedagium ṽl the-
loneum recipiunt a personis ecclesiasti-
cis: et tales non debet absoluī nisi restitu-
ant eis que ab ip̃is receperunt. **S**imi-
liter qui noua pedagia ip̃osuerūt. **V**nus
i

Se quarto

Decimo consules ciuitati rectores et alij potestatem habentes qui faciunt exactiones indebitas in clericos et ecclesias. si militer qui faciunt statuta contra precepta ecclesie libertatem et scriptores eorum et etiam qui seruat talia statuta et consuetudines et non ea iudicant. Duodecimo potestates rectores consules iudices officiales qui statuta faciunt scribunt dictant: per que quis compellitur soluere usuras: vel non repetere iaz solutas: aut qui obseruat illa statuta et non ea iudicant. Tredecimo qui impediunt iudicium cuiuscumque iudicis ecclesiastici: vel impediti volunt volentes recurrere ad forum ecclesiasticum in causis ad ipsum pertinentibus. Quartodecimo qui absolutioem ab excommunicacione vel interdicto extorquent per vim. nam talis absolutio non valet: et incurunt nouam excommunicacionem. Quintodecimo qui occasione sententie excocationis suspensionis vel interdicti late in eos seu suos subditos aut eorum rusticos: de derunt licentias gravandi eos iudices qui tulerunt srias: vel iudicis seruos qui literas tulerunt nisi re integra licentia huiusmodi reuocauerint vel si in aliquo processerint ut se alicui rapuerint de predictis: si non reddiderint infra octo dies. Sedecimo qui cogunt celebrare in loco interdicto: vel ad audiendum diuinam conuocans excommunicatos: et interdictis prohibens ne moniti exeat ecclesia. Decimo septimo suspensivel interdicti moniti a celebrante missam non exiit ecclesiam sicut excoicati: et per absolutionem ad papam mittendi. Decimo octavo insecuror cardinalium seu eporum. vel hec mandans: vel ratum habes vel soci existentes excoicati sunt. Idem de his qui impediunt visitationes monialium: nisi moniti desisterint. Decimonono quicunque personae ecclesiasticas aut monasteria vel ecclesias eorum spoliauerint vel alias iniuste grauauerint per eos qui non elegerunt illi. Per quo rogauerunt. Item vicesimo reli-

giosi qui sine licentia speciali proprii sacerdotis solemnizauerunt matrimonia aut administraverunt eucharistias: seu sacreunctionis vel baptismatis sacramenta. Item vicesimoprimo religiosi qui excommunicatos a canone absoluunt in casibus non processis eisdem: aut absoluunt a sententiis per statuta provincialia seu synodalia promulgatis. Item religiosi qui alios a penas culpa absoluunt. Ideo de clericis et religiosis inducetibus auctoritate iuridicis: aut permittendu de eligendo apud eos sepulturam: vel virtutem electam veterius non mutent. Item religiosi qui temere vicissim habitu sui ordinis deponunt. Insuper monachus mittens iuxta se habitu iherem gios ad saltandum vel hominem: hz statim resupetur. si sit coram laicis excoicatur: et si coram clericis tam non: ut per p[ro]p[ri]e[n]tate[m] ne clericis monachis secularibus negotijs. ca. ut piculosa lis. Item religiosi qui infra septa monasterij sine licentia arma tenent. Item religiosi qui consentib[us] sibi non faciunt praescia[rum] de decimis soluendis sunt suspensa predicationis officio: donec si comode possint faciant eis praesciam. Et si interim predicant excoicati sunt. Item de religiosis qui non suavit interdictum quod mater ecclesia seruat. Item religiosi qui transferunt se ad curias principum: ut inferant dania suis platz. Item de religiosis qui dicunt aliqua proba in sermonibus vel alibi ut retrahant audientes a solutione decimam. Item religiosi sacerdotes et canonici regulares archidiaconi decani propositi plebani et alii clericis personatus habentes: aut etiam qui cum presbyteri qui audiunt leges aut physica. Item mulieres qui dicunt vulgari beginere: et religiosi qui souent eas in illo statu sunt excoicati. Item religiosi qui accedunt ad studia sine licentia suorum platorum. Item religiosi precipit sub virtutem certe obedientie sub intermissione maledictionis eternae in sermonibus suis platz suis retrahant vel retrahant alios ab ecclesia sua frumentatione. vel indulgentias inconsuetas prouident: et ne retrahant testatores

precept.

a restitutis libet debitis aut legatis mīficib
ecclīs factis: nec legata vel debita aut
male ablata īcerta libet sui ordīs fra
tribus pūctib⁹ ī alioz pūndicū fieri vel
erogari p̄curēt nec absoluāt quēqz ī casi
bus reseruat; pape vel ep̄is vel prelatis
hmōi: ut de pūile. religi. in clementinis
Irez sacerdotes q̄ se p̄eliunt ī cimiteriis
spē iterdicti corpora defunctorum ī cast
bus nō cōcessis a iure: vel q̄ excoīcatoz
publice aut noīatim iterdictos: aut vysu
rarios manifestos se p̄eliunt. excoīcatis sūt
Item sacerdos q̄ recipit oblatōes ma
nifesti surarū est suspēsus ab executōne
officij donec satisfaciat arbitrio ep̄i Idē
de ingressu religionis symoniacē q̄ dant
vel q̄ recipiūt excoīcatis sūt. Et sic d̄ alijs
plurib⁹ casib⁹ q̄s ī iure iuenire poterz

De excoīcatoe minore.
Equitur de peccato eorum qui
contemnunt minorem excomu
nicatōem z idē non timent cō
municare cum excoīcatoz. lices cōmuni
cando miorem excoīcatoem ī currant.
Notandum q̄ ille q̄ coīcat excoīcato.
p̄io peccat in seip̄m qz non cauet sibi
ab ipso q̄ habet morbum contagiosum
ī quovidetur minus amare aiā suam
z̄ corpus. Q̄ si sciret se incurvare lepraz
corporis propter comestionem vñ ī vello
cutōnem: et sic de alijs. q̄cito accederet
ad excoīcatum: cauet sibi ab excoīcato
tū participatōe. Sed lepriā aie quaz i
currit non curat q̄ tñ periculosior est q̄
corporis. Item temporalia preponit ta
lis aie sue: qz si prohibitum sibi esset sub
penavnius floreni ne loqueretur illi ex
communicato caueret sibi a damno te
porali ī quantum possibile essz. Sed ta
men de gratia ch̄ri et de aiā sua non ti
met. Secundo peccat in eum cui com
municat. quia cum ipse sit ifirmus usqz
erminatio malicieōis em
non lib⁹ suis fili⁹ fōis deri
ahā alios ab ecclīz laicis
reindigentias solu
tione; et percepabant rebū
tē.

ducens gloriam. psal 3mple facies eo
rum ignominia. z queratur nōmen tuū
domine. Tertio peccat etiam in eum p
cuius iniuria excommunicatio lata est:
quia aufert ei rem suam: id est emenda
z satisfactionem. quia talis excommuni
catus deberet cogi per talem ruborem
z verecundiam ad satisfaciendum proxi
mo leso quam satisfactionem ille imp̄e
dit qui ei sic participat. Quarto peccat
etiam in patrem sp̄nalem cuius senten
tiā contemnit. Quinto peccat etiam in
deum quem in ministro suo contemnit.
Ipse enim potius priuari amat mensa
dei: id est altaris sacramento q̄s mēsa ex
communicati: z potius amat societatez
excommunicati q̄s filiorum dei. ideo me
rito ī inferno erit socius diaboli. qz si alijs
quis pertinaciter participat excoīcatis:
mortaliter peccat. **D** Queritur
ī q̄bus casibus quis licite coīcat seu par
ticipat excoīcato. Respondeo q̄ ī q̄ng
casibus. Primo quando q̄s loqtur ei ī
his que pertinent ad absolutōem vñ alii
as ad salutem aie: lz altaverba īcidēter
iterponaryt mag⁹ proficiat. Secundo
q̄cunqz aut orator. id est causa oratōnis
vadens: aut peregrin⁹ aut viator vadēs
ī terra excoīcatorum deueneritybi non
possit emere vel non habet vbi emat: ta
li datur licentia ab excoīcatis accipiēdē
propter necessitatē. Tertio vpxor exco
municati excusat a participatione cū
viro suo excommunicato. Quarto filii
excusantur a participatione patris exco
municati. Et hoc intelligitur s̄m Guil.
des fili⁹ qui adhuc sunt in potestate pa
tris z commensales patris. Alij vero si
li extra domum patris existentes: non
excusantur. similiter serui et ancille q̄ ar
te excommunicati em fuerunt in servitio
illius dñi excommunicati. Quinto propt̄
ignoratiā: cū quis ignorat illū esse excoī
catus. Quid aut si sciāt habitu aliquę
esse excoīcatus: hactū nō aduertor com
munico ei. Rūdeo s̄m Guil. Si hoc fa
c̄tū

De quarto

cio subitoz non aduertedo: credo q̄ nō peccō nec excommunicatōem īcīdo. **N** Querit vtr si excōicatus intret ecclesiam alij teneantur exire. Rñdeo scđm Ray. si manifestū est illū ēē excommunicatum etiā alij exire tenentur v̄l. p̄ curātē q̄ ille exeat. xi. q. iij: sicut apli Quid si excōicat̄ itrat eccliamz sacerdos iam incepit missam. Rñdeo fm Ray. si est occultū: non debet dimittere officiū. Si vero est manifestū, moneat eum publice vt exeat. Et siquidē non vult exire et sacerdos non inchoauit canonē: nō debet pcedere sed debet dimittere. Si vero p̄ usq̄ ille intraret eccliam v̄l p̄ usq̄ sacerdos eum videret iam canones inchoauit: debet sacerdos pcedere in officio: ita tamē q̄ finito canone vel sumpto sacramento anteq̄ dicat cōmunionē moeat illum q̄ exeat. Quod si non vult: potest sacerdos eum ejcere: z si non potest rei⁹ ci: in sacrificium rediens dicat cōmunionemz reliqua que post canonem restabant. **O** Queritur si quis assurgat vel reuerentia exhibeat alicui excommunicato: v̄l inclinet se salutanti se: aut moneat labia quasi resalutans eum cum tamē nihil dicat: quid d illo? Respondeo scđm Guil. non incurrit excommunicatōem: quia pene non sunt extēndē sed restrigēde. Unde q̄ verso salutatur ab excommunicato non debet eum resalutare sed dicere p̄t deus vos vel te emenderz hmōi. Sciendum q̄ qui scienter ab excommunicato munis recipit inducēdus est: vel q̄ in p̄ os vius conuertat. Vel etiam beneficeret si ad ruborem inducēdum excommunicato remitteret. Iremytrum excōmunicatis possit aliquid dari? Rñdeo fm Guil: q̄ p̄t causa humanitatis z insūstētatoz v̄tē. scz q̄n indigētes sunt: et hoc intelligesolū quo ad necessaria v̄te vt alimēta: vestes z hospitia. Sic tamē q̄ p̄t hoc nō dimittat laboraē p̄ absoluītoe. Sec⁹ si petat alia p̄tēlia: vt secu-

rum v̄l fossorūz hmōi: que non sunt ei⁹ pcedenda. xi. q. iij. qm multis h̄z qdī virvocat excōicatū ad mēsaz nunq̄ dypt̄ or poterit ad ip̄am mensam comedere; Rñdeo fm Guil. credo q̄ non. tñ poterit ad aliā mēsam i eadē domo ita remotoe q̄ merito posset dici q̄ nō comedat si mul. Quid si i aliqua domo hospitatus sum ad mēsaz supueniatr̄ ingrat se excommunicat⁹: nūq̄ teneor surgere: Rñdeo fm Guil. Si ē publice excōicat⁹: teneor surgere: nō obstante cuiuscq̄ scandalo. Si p̄ occult⁹ z n̄ possuz sine ei⁹ nota: nō teneor surgere. h̄z supuentepublico excōicato an ego teneat exire de domo. Rñdeo fm Guil. nō: imo es si sc̄io publice excōicatū receptū ēē in aliqua domo possum ibi hospitari si sitate capacitatē sic q̄ possū cōmunionē v̄tare. Nā licet mihi cū excommunicato in eadē camera comedere. h̄z nō in eadē mēsa. Sitr nec i eodē loco facere. Quid si veniā invitat⁹ ad aliquā festū v̄l p̄iuū: z iuuenio ibi publice excōicat⁹: teneor recedere. Rñdeo q̄ sic: nec de beo ibi epulari l̄z sedeat ad altā mēsaz. q̄ oēs talit̄ cōuenientēs ad festū v̄l cōiunctū s̄l tñmē cōmunicare dicunt. Qz autē s̄na platoz valde horrenda est z contemnēti valde piculosa. ex hoc patz. quia constituit eum i int̄micitā dei. Un exēplū legit q̄ Greg⁹ papa p̄no q̄ndā diuitē excōicauit. Qui cū tremineret excōicatiōez p̄petuū miraculo dei cōconie q̄ n̄dificauit sup domū ei⁹ recesserunt: z n̄dū transtulerunt ad domum alteri⁹. Qd̄ vidit dictus contumaxz ammonit⁹ a cognatis suis q̄ h̄z idē cōsiderauerūt i cōnys. postea h̄uiliauit eoz suū petēs absolutōem. Et q̄xito absolut⁹ fuit a s̄na il la tunc dicte cōconie redier̄t z n̄dū suū supra domū suā reportauerūt. Itē alio exemplū. legit⁹ q̄ i ecclesia scri vinecenti martyris multi passerē solebāt itraē z eccliam fedarez diuinū officiū ip̄edie. Cum autē non possent excludi: cōps illū

Precepto

loci eos excommunicauit morte communias eis si ecclesiam deinceps intraret. Qui ab ecclesia recedentes nunquam oino ecclesiam intrauerunt: imo si aliquis aliquem capiat violentem in ecclesiam ponat: statim moritur.

Item sciendum cum quanto conatur diligentia confessionem penitentiam tibi impositam debeas adimplere: quod negligenter contempsus penitentie iniuria facit confessionem procedenter non valere.

In hoc casu sicut in alijs quatuor casibus infrascriptis confessio est tibi

steranda. Pro quo sciendum quod sunt quatuor casus communes existentes in quibus doctores dicunt confessionem esse iteradam.

Primus est propter enormitate scelerum ob quam oportet peccatorum ad superiorum remitti quod confessionem remissi audire debet absoluere: nisi malit alteri committere. tum

talis peccator tenetur illa peccata reiterare per quibus missus est ad superiorem per absolutum. Hoc primus confessor dicit eum absoluere ab illis a quibus potest: nisi scilicet excommunicatus sit maiori excommunicatoe quod tunc a nullo peccato potest absoluere ab illis confites nisi antea sit absolvitur ab excommunicatoe: quod secundum doctores absolutio ab excommunicatoe debet percedere absolutum per peccato.

Secondus casus propter ignorariam sacerdotis: ut pro te quanto sacerdos ignarus est: querendus tunc est sacerdos qui sciat ligare et soluere: et cum hoc discernere differentiam peccatorum: et ei iterum confitendum est vel littera propria sacerdotis vel autoritate superioris.

Ex quo patet quod illi seipso de cipiunt qui ignaros et illiteratos sacerdotes querunt. **T**ertius casus est si confessio non fuit integravimus scientem obticuisse: et aliquid mortale peccatum: aut etiam si accusantur cum voluntate animi vteri peccandi.

Quartus si detegit vel neglexit satisfacere: et oblitus est satisfactum sibi inservit: nam si sciret ea implere vellet et cum bono proposito confessus esset: non oportet reiterare confessionem. **E**t intelligunt isti

duo ultimi casus quando mutat sacerdotem. Si autem ad eundem sacerdotem reuertitur: tunc distinguendus est: quod aut recenter ac nouiter confessus est: aut iam de memoria sunt elapsa ab ipso sacerdote propter diuinitatem temporis in primo casu. sed quoniam peccata confessa adhuc sunt in memoria sacerdotis: tunc non tenet omnia reiterare: sed solum illud peccatum quod scienter obticuit. vel enim illa fictione quod cum voluntate amplius peccandi ad confessionem accessit. Sed in casu secundo. scilicet quando peccata sunt elapsa a memoria sacerdotis: tunc tenet omnia reiterare etiam si decies esset confessus et propter aliquod peccatum scienter obticuisse: tunc omnes iste confessiones sunt reiterande: quod fitenti unum peccatum mortale non dimittitur a deo sine alio. **V**ersus. Larga dei pietas veniam non dimidiabit. Aut totum aut nihil te lachrymante dabit.

Casus papales. **Q**ui manu violetas mittunt in clericum vel religiosum. vel quod mandat. vel factum eius nostrarum habet: excommunicati sunt et mittendi ad papam. Item incendiarij vel fractores ecclesiarum seu locorum religiosorum aut cemiteriorum excommunicati sunt ipso facto: et anno denunciacione ab episcopo absoluuntur: post denunciacionem non nisi a papa. Incendiarij alias domos non religiosas excommunicandi sunt. Si ergo excommunicati sunt et denunciati mittuntur ad papam. Item quod prohibent excommunicatis et interdictis nemoniti exeat ecclesiam omnes excommunicati sunt et mittendi ad papam. Item qui grauatis eos quod tulerunt suam vel dat licentiam grauadis eos quod tales litteras tuluerunt ad papam. vel eos quod occasione sunt plateas. Item qui fallisificant bullas vel trahunt aplices. Item clericis principias scienter et propter excommunicato a papa in diuinis excommunicatus est et mittendus ad papam.

Casus episcopales. **B**lasphematores dei et scorum. Item

precepto

episcopalisbus. Qui facit incestum: dēi
florans. aut homicida. Sacrileg⁹. pa/
tris p̄cussor. vel zōdomita. Et voti frac/
tor. piurus. sortilegusqz. Suscipiens fur/
tum. faciens symon. ordine saltum. Fal/
sum testificans. partum qui suffocat ei⁹.
Raptor. adulterium. dans toxica. vel
fenerator. Accumbēs pecudi. puerine/
glector alendi. Qui prop̄um tradens
dominū mactare videntur. Furtum susci/
piens. es dotis et ecclesiarum. Si quis
commisit maleficia cumqz sacratis. At/
qz heresis fautor. rapiens furtum sacra/
mentuz. Si quis maiori manet ex ana/
themate vincus. Pontificem querat.
necō qui miserat ignem.

De ieiunio.

Obedire etiam debet libēter pre/
lato suo quilibet quādociūqz p/
cipit ieiunare sub p̄cepto. quia
qñcungz trāgressus fuerit ieiuniū qđ ē
sub p̄cepto ecclesie sc̄iter et sine causa et
ex ztemptu peccas̄ mortaliter. Secus
est si ex causa rationabili solueres ieiuniū
um. Unde queritur de pauperibus et
medicatisbus: vtrum obligētur ad ieiuniū
ecclesie. Respondeo fm Tho. se/
cunda sc̄de. q. cxlvij. Si possunt habere
rātum simul qz sufficeret adynamam come/
stionem nō a ieiunio excusant. Similit
er quādo ppter p̄cedentē inediā ieiuniū
ferre nō possunt. Ex isto possum⁹
elcere qz isti potius ad ieiuniū obligant
qui habēt sufficiēter comedere et bibere
et eratem et vires ad hoc. Quid de pere
grinātibz et laborātibz? Respondeo fm
Thomā vt supra. Si pegrinatio et la/
bor cōmode possunt differri v̄l dīminui
absqz detrimento: nō sunt ppter hoc ieiuniū
ecclesie dīmittēda. Si autē immi/
near necessitas multū laborandi v̄l ma/
gnas dietas faciēdi: si simul cū hoc nō
possunt ieiunia obseruari: nō obligatur
bomo ad ieiunādum. Vide tamē in
talibus esse recurrēdum ad supioris dis/
pensionem: nisi forte nō esset consuetū

quia plati dissimilantes videntur anue/
re **R** Quid de mulieribz pgnā/
tibus et lactatibus: Respōdeo si necessi/
tas debilitas corporis impedit eas: nō
tenetur ad ieiuniū. imo si timeat pba/
bilit de piculo carū vel aborsiū nō solum
pnt h tenet soluē ieiuniū. sic⁹ Buil. pos/
nit: vtrū vxores apt̄ p̄hibitionē viroꝝ
debeat dīmittere vota: nō tñ ieiunia ab
eccia p̄stituta. qz deo et ecclie pl⁹ est obe/
diendū qz hominibus. sed ieiunia que
vouissent sp̄te illa p̄termittere possent
apter p̄hibitionē viroꝝ **S** Sciē
dum qz quilibet ad prompte obediēdū
suis supioribz merito deb̄ induci pp/
ter tres p̄rogatiuas ipsius obediētie.
Prima est. quia obediētia est via certa
salutis eternae. qz sicut p̄ inobediētiam
homo fuit expulsus a gaudijs parady/
si: ita per obediētiam certitudinaliter
oporet illuc redire. Unde figura hu/
ius legitur detribus magis qui per ali/
am viam reuersi sunt in regionem suam
vt exponit Grego. Secunda quia obe/
diētia est schala regni celestis et felicita/
tis eternae. Insuper est etiam clavis eter/
ne iocunditatis. quia sicut nobis p̄ inobe/
diētiam aditus eterne iocunditat̄ claus/
ditur: ita ecōtrario per obediētiam no/
bis saperitur. Tertia est qz platus est
in loco dei: et ergo subditus debet habere
platum quasi vicarium dei. quia tan/
tam mercedem obediētie accipiet qui p̄
lato obedit in bono qđ iubetyt si deo in
hoc obediūisset **U**n⁹ et cis dicit domin⁹
Luce. x. Qui vos audit me audit: et qz
vos spernit et c. **U**n⁹ etiam platos dñs
nominat deos: Exo. xxii. Dñs non de/
trahes. **U**n⁹ subditis murmurantibus
moyses dixit Exo. xvi. Nō contra nos
est murmur vestrum: s̄ contra dominū
Ergo p̄tra platos non est murmurant/
dum. s̄ eis humiliter obediendum sic⁹
dño. **U**n⁹ Berñ. Quicquid vice dei p/
cipit homo qđ sit certum non displicere
deo: hoc nō est accipiendum quasi p̄cī

F De quarto

psat homo: sed quasi deus. **T**ercio patrem spualem honorare debemus sibi debitu iusticie integraliter soluendo. ut videlicet sacrifices quoniam fuerit sacrificandus. et decimam pretes de oibus bonis tuis et etiam sibi perfitear qoniam fuerit sacrificandus. **T**erterius quoniam decime et talia sunt solueda. Respondeo secundum Guiliel. lugdunen. quod de melioribus sunt solueda et non de deterioribus. **V**nus Eccl. xxxv. Noli offerre munera prava: non enim suscipiet illa. **I**ste Numeri. xviii. Oia que offertur de decimis optima et electa erunt. Item debent etiam solui absque mora. **V**nus Exodi. xxiiij. Decimas et promittias non tardabis offerre. Item integras sunt etiam soluen de homini. **V**nus Eccl. xxxv. Bono animo gloria redde domino: et non minus promittias manum tuam. **S**ed hic pauci sunt quod decimas sponte et integre soluerunt: cum tamen sit preceptum Malachie. iii. Inferte omnes decimas in horum meorum. Seruantes autem illud preceptum in quantum remunerantur. Primo remuneratio temporalis: que est abundatia rerum. Secundo remuneratio corporali: que est sanitas corporis. et de his duobus dicit Augustinus. Si decimas dederas non solum abundantiam fructuum recipies: sed etiam sanitatem corporis consequaris. Tertio remuneratio spiritualis: que est adestio proximi et peccatorum veniam. de his duo bus dicit Augustinus. Qui sibi vult eternum premium preparare ac peccatorum veniam. per mereri: decimas reddat. **V**nus legit exemplum. Miles quidam in exercitu decimis erat deuotissimus. habebat autem vineam quandam que solebat ferre annuatim decem carrucas vini. tunc vero quodam die dit nisi unam carrucam vini. Quo viso didicit miles. quod meum erat dominus mihi abstulit: ego illi portionem suam non auferam. scilicet decimam prem de decem carrucis: unde et da sacerdoti hanc Carrucam quod est factum est. **E**odem tempore frater militis sacerdos quidam transiens iuxta vineam predictam referat yuis

inuenit. Et arguens fratrem de tanta negligencia collectois vinarum quare tam diu cum collectura tardasset. **E**t miles est mabat eum loqui talia ex quadam sublannatione. **T**unc dixit sacerdos seriose vernam viuis esse plenissimam. Et sic inuenitum est quod ubiores fructus tunc habuimus quam habuerit aliquo anno preterito. **T**ertio honorare debemus patrem spualem ei honorem et reverentiam exhibendo. et de hoc scribit Eccl. vii. Honori ca sacerdotes et da eis prem ut mandatum est tibi. **S**ed ve illis quod sacerdotes non honorantur: sed ipsi detrahunt et infamant qui rursus crucifigunt filium dei in semet ipsis: ut ait apostolus. Nam quoties sacerdoti vel religioso detrahitis toties spineam coronam capituli christi impensis. quia ipsi sunt caput et superior pars ecclesie multantur. **Q**uoties autem ipsis iniuria facis toties ipsum christum clavis pressigis. **Q**uoties eis iniiciatus fueris toties in factum christi pressus. quoties ipsis exos ha bueris vel dicta eorum exprobaveris: totiens lancea latus christi trassigis. Unde cum christus ostendere voluerit quantum istud peccatum dereliquerit: declarauit hoc in pena insolita quam dathan et abyron pertulerunt dum eos viuos terra absorbuit per eo quod ipsis sacerdotibus insultauerunt et ignem alienum obtulerunt. Ex quo patet quod sacerdotes ab omnibus merito sunt honorandi propter tria. Primo propter tua voluntatem. quia per absolutem te a peccatis purificantur. et per sacramentum in eam gratiae te confirmant. et regnum celorum per clauem sue lingue tibi aperiunt et reseruant. **S**ecundo ratione dignitatis: que tanta est quod suum creatorem mirabiliter creavit et pro humana salute immortalem hostiam consecrant. **T**ertio ratione potestatis: quia iram dei per oblationem suam placant. et manum dei ad uincendum erectam quodammodo immobilisant virtute oblationis pro te facere. **E**nde auctoritas. **S**acerdos est sigillum dei: clavis

garum vestrum et quod dum spicari marcescunt si quis anguis gallus exponit ante uos a somno pacanti. **D**icitur de benedictus tripliciter. **P**rimo secundum secundum et ter tertiis. **S**ecundum benevolentes tripliciter. **P**rimo beneficium in vincere filio iustitiam. **S**econdum in eis magna benedictio gloria. **T**ertium debet honorare sacerdotem partem. **P**rimo sibi per omnia beneficium naturalium quod granum de frumentis gratiarum mactos referuntur quod frequenter te monitum laeta pueras dicunt. **B**enedictus dominus noster. **A**d hoc magis monit tota natura. **G**loriosus enim et uiciale statim et creaturis uidentur cui in aurora et dies uirum beneficium sentiunt. **E**st deinde deus qui ibi omnibus fecit et auctoritas eius de eo plauditur et reuertitur. **A**lloca et uocatur natura sua genitrix nam in corpore humano forma naturae totus inde dicitur politicias fuit dies in aliis. **V**erum hoc ratione in omnibus inferi nullus dies maior sine laude viae gratianatione. **S**ecundo modo parum signaturalis honorare et omnes actus suas cogitationes et affectus in suam laudem et gloriam referuntur. **S**ed hoc beatus natus apostolus omnia dicit. **L**obato. Omnia quecumque tenet in verbo temporis in nomine domini nemini ostendit. **O**mnia laudes et gratias uocare facit cognoscere et gloriam de bonorum referendo. **E**t ipse actiones non confunduntur sed ad gloriam us celicis diuinae quia cultum suorum ipsi imponit quando in ea sicut in unum bonum intendit. **F**idei et misericordiam trogat qui in his ambabus ostendit gloriam et propriae auctoritatem humanam. **E**cclii. **A**utem qui auctoritatem transierat plausus

precepto

ger celi: os ecclesie: sepulchrum xp̄i: ani/
maruz medicus: dignior angelis: gall²
excitans clamore suo a somno peccati.

Co^ep̄ est honorandus trip̄l^r

Atrem celestē. scz supernaturale

P̄dest ip̄m deum p̄em omnip o/
tentem honorare debes tripliciter.

Primo in seipo. Sc̄do in vnicō ei²
filio ielu ch̄o. Tertio in eius matre vir-

gine benedicta gloria. In se siquidē
debēs honorare celestem patrē trip̄l^r.

Primo sibi p̄ omnibz beneficiis tam

donis naturalibz q̄z gratuitis deuotas

tinges gratiarum actōes referendo. ad

quod exequendū te monet scriptura p̄

pheta dicente. Benedic dñm in om̄i

tpe. Ad hoc etiaz te monet tota natura

Videmus em q̄ auicule statim cātant

z creatorē suū laudant cū in aurora luce

z dei diuinū beneficium sentiunt Gal

de aut̄ est absurdū q̄ ibi obmutescit cre-

atura rationalis ybi deo plaudit creatu-

ra irrationalis z iubilat. Ad hoc etiaz te

excitat natura tua p̄pria. nam in corpoe

humano formauit natura tot mēbravt

dicunt phisici: quot sunt dies in anno.

Ut ex hoc rationali instinctu informet

te nulla dies trāseat sine laude diuina z

gratiarū actione. Secūdo modo ip̄m

patrem supernaturalem honorare debes

omnes actōes tuas cogitatōes z affecti-

ones in suam laudem et gl̄iam referēdo.

Ad hoc hortatur nos aplūs cum dicit

Lolocen. iii. Omnia quecūq̄ facitis in

verbo z opere: om̄ia in nomine domini

nostri ielu ch̄i facite. Omnia scilicet ve-

stra dicta vel facta z cogitata in ei² glori-

am z honorem referendo. Et ex hoc tue

actiones non censentur hūane: sed poti-

us celicet diuine: quia celicam formam

ip̄is imprimis quando in eis solum di-

uinum honorem intendis. Ecōtra do-

maximam iniuriā interrogat qui in suis

actibz intendit ostentatiōem propriaz

aut complacentiā humanam. Exemplū

de illo qui arbozem fructiferam planta-

uit in horto suo z aliis sibi p̄ violentiam

suripit z i horto p̄prio reponit. Naz ar-

bor fructifera est bona voluntas per di-

uinam gratiā irrigata z fecunda: que

tot fructus bonos p̄ducit: quot act² bo-

nos z meritorios elicit: quā tunc de hor-

to dei euellimus z in hortū diaboli tran-

splantamus quando de actibus virtuo-

sis z de alijs donis nobis diuinitus cō-

cessis superbim² z nobisip̄is ascribim²:

vel p̄ eorum recognitōem dō laudes de-

bitas non referimus. Tertio ip̄m ho-

norare debes eum p̄ omnibus z sup om-

nia diligendo. Ad quod potissime mo-

ueri debes ex eo q̄ tantis amoris bene-

ficiis te diligendo dotauit p̄uenit: nā

cūz nō essem de nihilō te creauit. Cū p̄

dītus essem: te propō sanguine redemic-

ut beatus essem: z seip̄m i laboris tui p̄

mīū reppromisit. Ben. xv. Ego ero mer-

ces tua magna nimis. Ideo autes fīm

Aug². Te tam multipliciti dilectione p̄

uenit oēm ingratitudinem z repidita-

tem sui amoris in corde tuo excluderet:

vt si quādoq̄ piguisse amare: iaz non

pigeat reamare q̄d aut̄ deo sit multū ac-

ceptum eū diligerez laudem ei² in om̄i-

nibus querere: z ei in omnibz tam in p̄

spēris q̄z in aduersis semper gratiarūa-

ctiones referie: z insup̄ ip̄i homini mītū

yiler salubre patet per illud exemplū

Legitur q̄ quidem monach² ordīs ci-

sterciē fuit Lui² p̄tute mītisanabāt i-

firmi: maxime ex contactu vestimentorū

eiū. Qui cū interrogaretur ab abbate

que esset virtus miraculorum. Respon-

dit nō p̄e ceteris fratribz labore iūuno

vel oro. sed hoc vnum scio q̄ extolle me

non p̄t p̄spēritas nec frangere aduersi-

tas. Lui² abbas. Nō turbauit q̄ mis-

les quidam nuper grangiam nostrāz in-

cendit. Respondit non. Totū em deo

commisi modicū habeo cū gratiarūa-

F 1

E' Se quarto

terum terrenarū. **X** Patrē celestē se-
cundo modo honorare debes ī filio ei⁹
bñdicto vnicō dōmino nostro iesu ch̄o
z hoc tripliciter. Primo saltem semel in
anno ipsum ad tuum hospitium iuitā/
do. Scias autem q̄ quotiēs deuote cō
municas: totiens ipsum ad tuum hospi
tium iuitas. **C**Sciendum q̄ quilibet et
fidelis postq̄ ad annos discretionis p
uenerit confiteri tenetur omnia peccata
sua: z cōmunicare saltem semel in anno
sc; ī pascha: nisi de consilio sui sacerdot;
vel ppter aliam causam rationabilē ad
temp⁹ abstineat: vt patet extra de peni.
z re.ca. **O**is. Et q̄cunq̄ saltem semel ī
anno non cōmunicando statutum eccl
sie pertinaciter violauerit peccatuz mor
tale incurrit. Secundo vt eius filiu⁹ be
nedictuz ī sacramento altar⁹ qlibet chri
stianus ad minus semel ī die libent⁹ v
deat⁹ missam audiat: q̄ ex illa visiō et ri
plex solatium hoī puenit. Num⁹ est de
peccatis cōpūctio. **E**xplū de pētro: q̄
statim visu xp̄i post negatōem compū/
ctus fuit. z seipm hūlitter recognouit.
Ecclīr quoq̄ contigit ex deuota contē/
platōe sacramenti q̄ peccator compū/
gitur: z peccata sic ei dimittunt⁹. Exem
plū de publicano: qui in contritiōe vera
dixit. Deus xp̄ici⁹ esto mihi p̄cōri. He
cundū est q̄ angeli cū eodem hoī soleūt
gratāter habitare. z talis homo pficit
tā ī donis sp̄nālibus. scz ī virtutibus q̄ ī
corporalibus idest necessarijs corporj.
Tertiū q̄ tali hoī ī iudicio coraz oībus
gratiārū actio maior a domīo refereſ: et
coram oībus ī celo acceptior familiarior
z dilectionis erit. Tertio quando cunq̄ ī
ecclīayides corp⁹ xp̄i ī missa eleuari seu
īvia portari: vel et/ audis nolam aut cā
panā ad eleuatōem pulsare: teipsum fle
xis genibus humilites: z eum reuerēter
z deuote adores. Id est quod hortatur
apl's Philippi. In noīe domī om̄e
genu flectatur. zc. Unde q̄libet non so
lum quando videt corpus xp̄i eleuari in
missa: sed et quando non potest esse ī ec
lesia p̄ laboribus suis z audit pulsus q̄
fit ifra eleuatōem corporis xp̄i debet ga
nua sua flecteret deum humiliter inu
care. Unde legitur exemplū de hoc q̄ q̄
dam mulier a diabolo temptata laque
um ad suspendiū sibi p̄parauit. Que dū
cepta conactur perficere: ecce p̄ elevatio
ne corporis xp̄i iuxta morem campand
lam audiuit. Tunc illa mulier flexis ge
nibus deuote dixit. Ave iesu xp̄e filiū
miserere mei. Ecce mox trabs z funis
suspendiū fracti sunt demonibus fugien
tibus z dicentibus. Quia virtus p̄fici
tie corporis xp̄i te liberauit a temporali
z eterna morte. **X** Patrē celestē
tertio modo honorare debemus ī mī
sui filij benedicti. Que mater merito ab
omnib⁹ hominib⁹ ē vencrāda: q̄a do
donata est in matrem omnib⁹ hominib⁹
vt ip̄is in omnibus necessitatibus sub
ueniat. Circa cui⁹ adiutorium quartu
or sunt consideranda. p̄mo q̄ efficac⁹ ad
iuuat: **E**cclīo vnde hochabeat q̄ taz
potēs ē. Tertio qualit adiuuat. Quar
to ppter quid adiuuat. z hocido. q̄p
z scit z vult. Ilsa enim habet ad adiu
uandum posse: quia est mater omnipot
entie. Unde Bernardus. Data ē ibi
omnis potestas in celo z ī terra: ut om
nia quecunq̄ volueris valeas ip̄errare.
Item habet adiuuandi sapientiam: q̄
cognoscit defectus nostros et necessita
tes nostras. Ergo dicitur mater sapien
tiae z agnitionis. Unde Ecclī. xxiij. Ego
mater pulchre dilectōis z timoris et ag
nitionis z sancte spei. Item habet oīu
uandi velle: q̄ uia est mater misericordie
z bonitatis. Sciendum q̄ magnitudo
misericordie virginis marie ostenditur
in hoc q̄ eius misericordia precellit om
nium sanctorum misericordias in celo
vuentium. Unde assimilatur olme cā
pi que est omnibus patens z cōmuniſ.
Ecclī. xxiij. Quasi olua speciosa ī cam
pis Nam omnibus personis miseretur

precepto

ta sed et quando non potest
in laborebus suis: et audi per
tracluacionem corporis: et per
sua fletiora cum humilio
Unde legitur exempli de se
in mulier adiabolo temptata
ad suspicendam libe poparatur
ca conatur perficere esse p clu
corporis spuia mescem can
na auditum. Unde illa mulier fo
rus deute dicit. Ave uia regia
screma. Ecce mox tristes
pendit fratres lumen demontibus
us et dicentibus Quia virtus
corporis tpi te liberauit a tem
tua morte. A Paracletus
modo honorare desemus
ibenedicti. Que mater mea
v hominibus est veneranda quia
est in matrem omnibus homi
in omnibus necessitatibus.
Circa enim adiutorium qui
est sideranda primo est in
secundum debet habere
tertio qualiter adiuvant
tertius adiuvat et hoc de
runt. Ista enim habeat
hunc posse quia est mater
e. Unde Bernardus. Quis
potest in celo timet
ut eum voluntate valeretur
habere adiuvandum suorum
scilicet defectus nostros et
ostras. Ergo dianur mis
gnitionis. Unde Eccl. cap.
et pulchre dilectorum amato
ris sancitatem ipsa. Tomber
si vellet quia est mater mis
eritatis. Secundum ergo mag
nificatio virginis marie ob
dicere. Virgines marie ob
dicere eius misericordia prout
in sanctorum milieodibus p
nitentium. Unde aliamur et
ne est omnibus patens. cum
i. triu. Quia omnia specie
nam omnibus personam

dir honorandi sunt cui magna fiducia
quia meruerunt hoc apud deum q pos
sunt nobis subuenire in nostris necessi
tatis. Item misericordia marie ostenditur
dicitur pre alijs sanctis: quia iuuat in omni
bus locis: in mari: in terra: in domo:
in campo: in mensa: in lecto. Item in omni
bus operibus diu noctuq: de manu:
desero: in iuuentute: in senectute: et sic de
alijs. Unde Bernardus. Virgo beata
omnibus veniam petentibus miseri
cordie suum aperit: reis obtinet veniam:
egris medelam: pusillis corde robur: af
flictis consolationem. perditantibus ad
iutorium et liberationem. Unde Chrysostomus
Dulcis virgo non est fas te
posse illum deserere: qui spem suam fi
ducatliter in te ponit. Ex his patet ma
gnitudo misericordie marie. aa
Circa secundum notandum vñ ma
ria hoc habeat q tam potens est in ce
lo et in terra. Respondeatur q hoc habet
triplici ratione. Ethoc patet ex eo q q
potest apud aliquem regem terrenum habet
re magnum posse: aut ratione parentele:
aut ratione gratie inuente circa illum
regem: aut ratione beneficij quod exhibet
illi regi. Ista triplici ratione beatavir
go apud regem celestem obtinuit magnit
posse. Primo ratione parentele: quia est
mater regis eterni. Et ideo merito ha
bet magnum posse tanq: mat regis cele
stis. Hoc signatur est. in Regis. vbi
dixit salomon. Bersabee matris sue Petre
mater mea: neq: em fas est ut auertaz fa
ciem meam a te. Secundo habet magnus
posse ratione gratie inuente. Unde dixit et
angelus in annuntiatore Inuenisti enim
gratiam apud dominum. Et non tantum
apud deum iuenerit gratiam: sed etiam apud
totum mundum. Unde Bernardus. In
de dicitur Maria gratia plena: quia deo
angelis et hominibus est grata: deo per hu
militatem: angelis per dignitatem: ho
minibus per fecunditatem. Tantam gra
tiam apud deum inuenit q eam ab eti
f 2

E Se quarto

nosib[us] m[er]it[us] elegit. **I**te tācā grāz inuenit q[uod] oēs peritōes eius exaudit. **U**nū Regum.ū. **O**mne q[uod] perieris a me: impetrabis. Illavero dixit salomō matris sue: sicut xp̄s dicit matri sue. **T**ertio h[ab]et magnū possitōne meriti. **Q**uiā ipa super oēs puras creaturas merita cumulavit. **D**uo quo sciendū q[uod] eius merita sūt nobilia magnaz multa. **P**rimo dico nobilia xp̄t̄ imediatiōem. nā opera misericordia q[uod] nos iubemur pauperibus exhibē: ipsa imediata in ipm deum exercebat. **I**p̄sa enim eum lacte suo potauit pauc. **H**ospitio uteri sui hospitauit: vestiuit euz humanitate. sc̄z corpore: quod d[icitur] p[ro]rissimo sanguine eius factum est cooperatio spissanci. **J**acentem in cunis: pendētem in cruce tanq[uod] in carcere vissit: quia iuxta crucē sterit: et sepultuē eius interfuit. **S**ed quia opa misericordie q[uod] nos facimus pauperib[us] et exhibem⁹ ipsa imediata in ipm deum exercebat: **E**rgo eius merita sūt nobiliora merit[us] nostris. **S**ed o fuerunt eius merita magna ppter duplatam operatōem. q[uod] si mul[ti] semel contēplatōem et actionē exercebat. **N**am in eo q[uod] nutritiūm necessaria corporis ministrādo: in hoc ipsa intendit deo: eius deitatis sublimiter contemplādo. **T**ertio eius merita furent multa ppter continuatiōem: quia sine cessatione meruit: et merita cumulauit. **S**ed dices: quō semper meruit: nō ne aliquid comeditz bibitz dormiuit? **R**e spondeo q[uod] illa oīa necessaria corporis discrete ordinavit: q[uod] etiam cessando ab operibus et quiescendo semper meruit: et hoc ex feruenti charitate. **E**thoc nō est mirum: quia nobis est possibile semper mereri in omnib[us] que facimus vel dimicimus. cum in gratia dei sumus et omnia ad deū referamus. **U**nde apls Ro. 8. Scimus q[uod] diligentib[us] deum omnia cooptantur ī bonum. In hoc etiam precellimus sc̄tos ī celo existentes. q[uod] nihil amplius mereri possunt. **S**ed nos possumus in p[re]sentivita festi p[ro]mereri. **U**nū grā. **S**i comedis ppter confortatio[n]is nature: et cum gratiar[um] actione cibus nūs laudat deum: et sic comedēdo meritis coronā vite eterne. **S**i dormis iteratione ea vt fortior fias ad surgēdū et seruendum deo dormiēdo mereri. **G**reg. **S**omnū sc̄to p[ro] non vacat a merito. **I**te silaboras manualiter ea intento exibeas vnde tevporem tuam et pueros de iustis bonis nutrire valeas. vt non indigetas furari: nec quisq[uod] iniuste lucrat[ur] v[er] si laboras vt penitentiā. **A**de humano generi iunctaz pficias. **E**t quando cum q[uod] h[ab]et trium intentionū ynam habes: et sic in gratia laboras: semper merens in quolibet opere coronā vite eterne. **E**go pistor non p[ro]t p[ro]insere panem quin ī mereatur coronam. **S**imiliter faber suitor rusticus et sic de aliis laboratib[us]. **E**t proximo die in quo fideliter laboratib[us] bebis maius premium q[uod] totus mūndus valere potest. **U**nde ps. Labores manuum tuarū q[uod] manducabis. tē. **U**nde Bernardus de consideratiōe. **S**ilabor occurret merces in iure tuus quisq[uod] enim ī suum labore mercede accipiet. **U**nde Ambrosius. Brevis huius laboris ī meta: sed corona p[ro]petua. bb. **T**ertio sciendum qualiter beatavirgo adiuuat. **I**pa quidem iuuat hoīem in omni statu. sc̄z in vita: in morte: et post mortem. **U**nde canitur de ea. **M**aria mat[re] gratiae mater misericordie. tē. **A**diuuat quidem in p[re]sentivita tam malos q[uod] bonos Bonos. sc̄z eos in gratia confortandor[um] ei gratiam augmentādo. **I**deo d[icitur]. **M**aria mater gratie. **M**alos vero ad misericordia et penitentiā reducendo. **I**deo dicitur. **D**ater misericordie. Circa q[uod] queritur. **I**trum ip[s]e vel eius filius sit magis misericors. **R**espondeo q[uod] filius eius: quia sicut est infinite potenter: sic est infinite misericordie. **U**nde ps: **M**iserationes eius super omnia opera eius. **S**ed ipa dicitur mater misericordie: quia semper misericordia eius in vita dicitur responsum.

precepto

us in pientia semper manere:
Si comedis aperte continere:
cum granulatione sanguinis
indat dñm: sic comedendo
convenirete. Si dormis
leave fontes suas ad surgendam
dum de dormiendo mereris.
non vacare a merito
vocas manus alter ea intentio
syndicis reponit tuam: quae
is bonis numeris salvas. vix
furantur nec quicquid iniuste faci-
bolas et penitentia. Ideo dum
eniuiceras pietas. Ex quan-
tum intentionem unam habet
in gratia laboras semper merita
vit operae coronam vice eternam
non pro pincere panem que-
tur coronam. Similiter faci-
caus: sic de alijs laboribus
dein quo fideliter labores
iustus premium est rotus mi-
stet. Unde p. Labores
vix primandibus. et
ad usus de consideracione. Sicut
et mortes in ueteribus quibus
unus laboris mercede accipit
vobis. Biens huius
sed corona pietatis. Et
indum qualiter beatitudinem
paquidem iunior homines
genua in morte: et post
canitur de ea. Nam
erunt mortes: et
tivit tam males: et boni
eos in gratia conseruare
in augmentum. Id est
ter gracie. Vobis venient
a misericordia. Ad uocatio-
nem tamen malorum: et bonorum
est filius patris: et omnes electi fi-
lii adoptiui. Sic a simili Iesus christus
in humanitate est filius virginis ma-
rie: et nos eius filii ex materna affectio
Hinc est q. Luc. i. dicit: Peperit filius
suum primogenitus: quia primogenitus
eius filius iusto ordine dicitur respectu

nostris qui post illuz eius filii sumus. Ex
hac autem materna affectio cogitur ha-
bere curam nostri. Scimus q. ois ma-
ter aialium volucrum serpentum etiam
quatuorcunq; venenosam habeant fero-
citatem: diligenter immo cogit dilige-
refutum suum. Q. si tam fortis est na-
tura ut omnis creatura ex virtute mater-
na cogit velle bonum filii suis: multo
magis diuinus affectus in matre dei co-
gitur nos amare. quia filius dei q. in mis-
ericordia venit in eius uite: immo qui
misericordia dicitur est. Ipse fecit ei uite
scera in eternum misericordiam redole-
re. Hinc Bernardus. Qui pomum in
mann habuerit p medium diem: p reli-
quam parte diei manus redolet odore
Sic a simili. quia misericordia que de
est in eius visceribus nouem mensibus
requieuit. ideo eius viscerata redolet mis-
ericordia in eternum. C. Tertio
cogit nobis misereri ex filii recomenda-
tione. Ad hoc enim elegit filius marie tps
et locum aptissimum quo nos recomenda-
ret matri: hoc est tempus passionis et lo-
ci passionis quo dixit. Mulier ecce fili-
us tuus: ut ex loco et tempore ipsam recom-
mendationem ei profundi inculcaret. Na-
nois lohannis qui interpretat gratia: omnes
potentes conuersi ad dominum intelligunt q. s
in illo loco et tempore matris recomendarare
voluit: ut cum tra dei iusto iudicio egre-
dere ad puniendum et damnandum pec-
catores: ipsa memor loci et temporis passi-
onis p nobis affectuosius interpellaret
ac si in illa causa seu recomendarere filius
elius et diceret illud Esiae. xvi. Abscon-
de fugientes et vagas ne perdas. ac si dis-
cat. Idee mater oculis cordis et corporis
quot quantu et qualita p peccatoribus
patior. et eos tibi habeas recomendaros
Licet hec multa et magna sit valde mis-
ericordia matris christi super peccatores
tamen maior est misericordia filii: ut po-
te quia ipse est misericordia habes mis-
ericordiam essentialiter in infinitu: affectuo-

F Sequinto

sius cupiens nos saluari q̄d damnari.
Et ideo matrem sue passioni iteresse voluit: ut per suam intercessionem cui nō est fas aliquid denegare occasionez ha beat misserendi. **O** autē Maria sollicita sit reconciliare peccatores: patet p̄ tale exemplū. **E**t fuit quidā peccator volens ire ad peccandum, ad altare beat virginis stabat salutans eam angelica salutatione. **Q**uia modus eius erat quando cunq; poterat altare vel imaginem virginis salutavit. **Q**uod cuz faceret: vidit imaginem eiusdem virginis q̄ super altare erat uificari cum puero quez tenebat. **E**vidit q̄ sanguinem fluē d' puero in gremiū eius: sicut fluxerat de uulneribus christi in truce. **Q**uod cum cerneret obstupefactus est dicens. **O**dīa quis fecit hoc? **E**t beata f̄go respondit **T**ur ceteri peccatores qui amplius crucifigunt me et filium meum q̄d fecerant iudicii. **E**nolebat q̄d f̄go sanguinez pueri tergeret restringere: sed nō poterat. **E**t peccator ille conuersus ad imaginem dixit **O**mnia misericordie intercede p̄ me. **E**t illa **G**loria peccatores vocat̄ me matrem misericordie qui non cessatis faceret me matrem miserie et tristitie. **E**t ille **N**on sic p̄iissima domina loquere: s̄ me mento aduocatam peccatorum te esset int̄cede pro me. **E**t mater ad filium. **O**p̄issime filii amore mei miserere huic peccatori. **E**t filius. **N**ō mater. **N**ec grauari debes q̄ te non audio: quia ego rogaui patrem meū p̄mo si possibile foret aliter humanum genus saluari transferret a me calicem passionis. **E**t noluit audire me. **E**t mater. **O** fili memento q̄ te materno amore foui et alii ueribus et peccatore meo. et cōdona huic peccatori. **E**t filius. **O**mnia ex iusticia tibi ostendo q̄ exaudire te non teneor. **E**t mater. **N**ō mihi iusticiam causemur: sed ad misericordiam configumus. **E**t ergo ppter tuaz misericordiam miserere huic peccatori. **E**t filius: rogaui ego secūdo p̄ em meū

ve si possibile foret alio modo gen⁹ humanū saluari trāfferret a me calicē passionis et nō audiuit me. **E**t mater. **O** fili memēto laborū quos sustinui tecum: et dona mihi istū peccatoz. **E**t fili. **O**mnia ter noli grauari q̄ tenō exaudiō: sed mente⁹ q̄ tertio rogaui patrē meū ut misferret a me calicē passionis et nō exaudiuit me. **E**t p̄ia mater deposituit filiū rōluit p̄cidere ad pedes eius. **Q**uod certe filius inq; ad eā. **Q**uid est mater qd facere vis? **E**t illa. **I**amdiu ad pedes tuos cū peccatore iacebo quousq; veniā ei cōcedas. **E**t filius. **A**bsit hoc mater: sanctū est in lege diuina q̄ filius debet honorare matrē. **E**t iustitia concludit. q̄ ille legem debet implere quile gem dedit. cum aut̄ ego sim filius tuus et tu mater mea te honorare volo in isto peccatore: et sibi ppter te omnia peccata indulgeo. et sic pax erit inter me et eum. et in signum pacis osculef vulnera mea. **E**t sic peccator osculando sanauit omnia p̄i christi vulnera.

De quīto p̄cepto

DOn occides. **A** In q̄ p̄cepto prohibetur homicidium a quo peccato p̄mo deberet cohibere homines hocq; ipm est contra naturam. **D**ocuit ēm natura animalia q̄ deberet diligere ea quest̄ eiusdem speciei cum ip̄is. **U**nde Eccl. vii. **O**mne animal diligit suum simile. **U**nū mirum est quomodo homo vult occidere suū simile sc̄z alium hominem. cū natura doceat vnum lupū amare alium. **S**ic similiter intelligendū est de homine q̄ naturaliter et ex instinctu nature debet diligere alium hominē sibi similez. **U**nū Aristoteles octauo Ethicor. **O**mnis homo omni homini naturaliter est amicus. **E**rgo talis peccat cōtra natu-